

بخش اول – کلیات

– مقدمه

– فصل اول، فضای معنوی

- حضور ما طرحی مقدر را می‌سازد
- طراح با ما فضا را می‌سازد
- بخشی از فضا را ما می‌سازیم،
- بخش دیگر ایجاد می‌شود

مقدمه

انسان، فضا، طراحی

عنوان این کتاب نیاز به توضیح دارد.

انسان: موجودی پیچیده است، بویژه وقتی وارد عرصه‌های ذهنی و درونی او

می‌شویم.

تفاوت‌های فردی و گروهی انسان‌ها، بستگی به شرایط محیطی رشد او، آداب و رسوم، باورهای قومی - ملی - نژادی فرهنگ گذشته و حال او و بسیاری عوامل معلوم و نامعلوم دیگر دارد.

ورود به این عرصه کار این کتاب نیست.

فضا: لفظ پر ابهام با معانی گسترده‌ای است که بسیار شتابزده وارد فرهنگ کلمات ما شده است و به سرعت در جای کلماتی نظیر فلک، آسمان، محیط، جو، مکان، جا، وسعت، شرایط و ... می‌نشینند. در دنیای بی‌نهایت بزرگ‌ها و بی‌نهایت کوچک‌ها، در فیزیک، ریاضی، علوم انسانی هم وارد شده است.

در این کتاب امکان بررسی تمام معانی فضا نیست، اما ناگزیر هستیم به خاطر عمومیتی که کاربرد این کلمه در زمینه‌های مختلف هنری - علمی و علوم انسانی دارد، اگرچه در محدوده‌ای خاص به آن پردازیم.

در این کتاب به بخشی از فضا پرداخته می‌شود که حضور انسان در آن مؤثر بوده و محدوده آن عمدتاً، هنر و ادبیات و معماری است.

عنوان کتاب با دو کلمه پیوسته «انسان، فضا» شروع می‌شود که بعضاً از کلمه فضا به جای آن استفاده می‌شود.

طراحی: معنای این کلمه هم وسیع است. طرح و طراحی در جاهای مختلف به کار

می‌روند مانند:

انجام بهتر طرحی که قبلاً کار شده است،

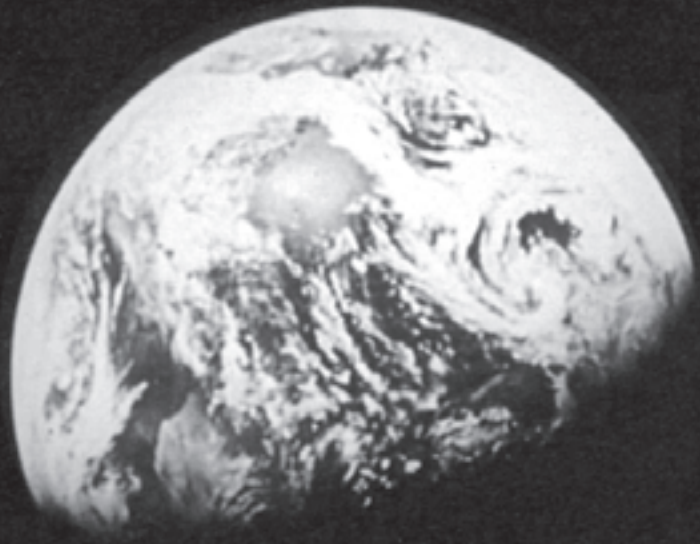
ترسیم، طرحی بدیع که با خلاقیت و تفکر همراه است.

در این کتاب، فضاهای متعددی عنوان شده است اما طرح این نکته حائز اهمیت

است که کدام بخش از هر فضایی را می‌توان طراحی کرد و کدام بخش را نمی‌شود. گاهی

بخشی را که نمی‌شود طراحی کرد یا از حوزه تصور و تجسم طراح خارج است، مهم‌ترین

بخش فضا است. گاهی طراح، دیگری است و ما در طرح او نقش داریم و

فضای معنوی

